

ACC. N.R. M. 7353: 1-16.

Landskap: Småland
Härad: Grinnerbo
Socken: Ryssby
Uppteckningsår: 1941.

Upptecknat av: folkskolelärare i
Adress: Ryssby
Berättat av:
Född år: i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Trävaran o värfrudagen. (L.U. F. 37.)

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
Tunam och Välfunder.

I mitt hem brukar vi fira välfunder
med alt hokar välför. Det finns mönsta
manna på värpfudagen, som jag har hört,
f.ex. näffeldagen och den förska sommar-
dagen. Man brukar hägga, att mannen kommer
med presenten till oss. De presenterna eller
godbakarna hittar vi värpfudagmorgon, när
vi sligar upp, så då har hon kommit
på maffen till värpfudagen med presen-
terna. Eftersom man häger all del är
kvinnor, som kommer med presenterna, så
har jag hört, att de kallas för knappe-

barn, som har varit skyddar, laggar barnen
dem utomhus. Barnen laggar oftaft presenten

barnen presenterarna inomhus, men för de
barn, som har varit skyddar, laggar barnen

dem utomhus. Barnen laggar oftaft presenten
barnen i skrumporna och i flickan på

mägjan klämming eller förkläde. Mägja ex.
på de barnpresenter, som jag har fått, är

de som jag nu skall näma upp. En
gäng fick jag en konfekask, som var

hängd över mitt huvud på en liten stäng
som var fäst till en sängen. En annan
gäng var det att man skrumpor, som

var det att man skrumpor, och
varo lagda i minna andra skrumpor, och

så var jag hade klippt upp och skulle ha på mig skumpona, och jag ikke i fölternas, och var jag hittade efter så var det de nya skumpona som lag där i de gamla skumpona. Vi satte in, aff knororna ink från överlämna många röker till oss mänviskor, och därfor är det nästan som klar ut sig och hämmar dem till oss. Min mamma rymde sig sälligt ut en en morgon och bröt bryorkris. Sedan klodde hon ut sig, gick sedan in och granskade mig. Jag märkade något först värse jag ikke, vad det var fräga om,

for jag var nu yngaren, men jag hade redan
varat mig och blev mycket rödare över

att jag hade sonit, för jag misstade dagen
innan, att märka dag num "fiskedagen". Den,
som shall klo ut sig, har ett skort
vill skrymke över sig.

I hallen till världungen märkte man
skräckan ring i dängen i fysiken fröväll,
annars är det inte säker, att vi få
mögna häpnader. Men för heller ingen
kva skräck, om man inte längre ring
händig. Mannen frägsade mig mögna
dagar före handvägen, om jag ville ligga

ute den första sommarmallen eller den
förra vinternallen. Jag hörde en lösning
skund, men då kom jag allt senare på,
allt det var nå mycket nöte och
kallt. För den första sommarmallen är ju
den 95 mars, och då kan det ju vara
full vindar. Men den första vinternallen
är den 25 september, och då kan det
vara mänsklig, klimat och väcket inte
och ingen snö på marken, nu därfor
varade jag, allt jag helle ville ligga
utan den första vinternallen än den
första sommarmallen. Mamman vände, allt det

var näst särskilt vacker. Hon har inte und-

ha på, allt alla ville vara fört i
sängen, för den var kommen sist, skall

piskas.

Jag har aldrig skrivit några hämt
ber, men mamma gifte sig del, när hon
var barn. Mamman var inte hun de
där hennes skulle se ut. Därför rikade
hon och hennes syskon + barnet på
hennes förla sida, en i varje hämt. De
rikade hämnar flippande omkring i ell
varme med presenten i näckan för att
leka reda på ett gömställe, där de

kunde gömma sakun. Bilderna är konst.

man var ju inte så stora. Men man kunde ju i alla fall se bilden iförlig. Om man ville var bladet skrev de många fram höstmötet till varandra. För att de inte skulle fåna igen varandra klädde de ut sig och sprang omkring med kronen. Gjöland stoppade de dem i beröldorn, annars stoppade de dem i dörvuringen eller öserlämmönade dem till den som skulle ha framhöret.

På värfrudagen häller man fest på näfflon. Därför kallas vi också värfrudagen.

för nälfeldagen. De första sommardagarna
börjar komma komma och jag har
alltid sedan sett komma komma.

Jag mamma heter Grete Strandsson
och är huförsköndarina, och pappa
heter Georg Lindh och är bådgärdshöka-
re. Mamma brukade i sin barndom trava
med och fina nälfudagen så som jag
har berättat här. Jag fina nälfudagen är en
gammal gammal sed.

Marianne Lindh

Fröslund

1955
Rypslby

M. 2353: 82.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Annelund, Göteborg. 1944

... jag har förr ingraderat

sedan, emotsagit edent brev

efter att ni vill ha vidare upplysning

om främmande rörförmedel

Och jag vill nu besvara eder

förfrågan

Min dotter har lärt sig

de traditionerna från sin mor

som medförde dem från sitt hem

Vi ömo födda i Ryssby. Det är från

min dotters mors moders, som

lärde oss sedan i om främmande

och vörpredogen, och som vi
sedan har gjort.

Gronborever, skickades till mögör

av vönde grannna och till minn
markas sysskon. af g sjo"v hæm

Aldrig rätt nögna framböver.

För jag viste inte nog ot om
den sedrängan, nörm i d värbarn.

Piskedagen var längpredag.

Högtalningsprillt.

Bengt Lind

Anmärknd.

Pissbörse

Karlvudagen finns enligt gammal tradition
med allt baka nöjor. Domliga kalla denna dag
för brandagen.

Ökar nu vore riket sna brukade karvan
komma till oss med godtacka och presenten. Till
de barn, som har varit smälla, laggar karvan
demi' smönhus och till dem, som varit skryppa,
lägger hon dem utomhus i magot skryppa eller
magon leksee, så att man för hela länge, innan
man hittar magot.

den gang fick jag ett stort nöj, som var
fyllt med chokladbitar, varket låg i en skrumpa

LINDS UNIVERSITET 7353:10. 666.
FOLKMINNESARKIV. ^o
pa sangspel. Utländ brukar kramar körja pve -

senkerna n som knuskrasjukre n krägårdern. Oför

pig man liken, brukade jag få dockor eller andra
leksaker. Den jag blev sköre, har jag fått hocken
och andra myftiga saker.

Det brukar mestadels komma en anstämning
pubbe eller quumma med sotat ansikte, en svag
rock eller koya samt en storl på den endsta ena
foten och en koppel på den andra. Oftan förmanger
vara man och skrävan som en hand, man han
kommer in.

När budskapet skall man taiga sig fidigt
eller medan det ärnnu är dagtids för att man

skall få god skörd under den skundande sommaren.

Men rykter och jag brukar hävda om att komma

i säng först. För att jag skall hinna komma först

i säng hukka jag plöcka ur mig underkläderna

innan kvallen, så att jag kan bura klämmingen ja.

Vi brukar återvända hem och brenn hell varo närmor

dessa dagar och lagga i brevladorna. Vi sköllet för pris

marken nisan är en stor längdpalsad kana på brevet

Ökarfunaff kommer hanorna, och då skall man

ef häsu utkuren. Om anjohansen knyfver sackarna i

korasnen, så river hanan upp dem och sprattar mycket

at alla håll.

mina föräldrar hukka sida om, att deras fir-

fader hade en hel del konstiga föreställningar om

världsdagen. Men de sjuva ha aldrig brukat finna den på annat sätt än att haka vafflor.

Offina föräldrar var offina och Herman Karlsson.

Far är lantbrukare och vägarbetare, och mor sköter hushållet.

Hilda Karlsson.

Offatta Rydström

Tranar och Parfvidan.

Hemma brukar vi alltid att ha varfruidan med allt
baker soffor. Denne sed har varit bruklig sen längt
tillbaka i tiden. Det finns dock männa på denna dagen, som
kändagen och soffledagen.

Frö kändagen har jag alltid fått godbaker och kill o. m.
presenten. Detta har nu fått nya varfvidor. Dessa presenten
kallas nu kängesenter. Men det är inte alla som, som får
kängesenter. Det är bara de, som har varit snälla helan den
månaden, och de, som har hjälpt till mus. Tranar är
listig, och det kan hända, att hon lägger götternas illa vadd
det nu är i en buske eller på fräggen. Men det kan
och så hänt, att hon lägger dem inomhus f. ex under

kudden till i lampskärmen. Hon lägger dem kanske
i skumpan. En gång hade hon lagt dem i hokel-
signer.

Det är olika sorters presenten, nu får vanligens karameller
eller en chokladbit. Hon kan till o.m. lägga dockor i
skumpanna. Det är antingen mamma eller pappa, som
är utklädd i en lång svit mässkjorta med ett pris u
handen. Här framför han överlämna saken, brukar hon
habbla upp en remsa.

Om geng hade jag inte varit snäll, utan pappa
kom in, utklädd till krama, med ett pris i handen
och lätсадe, att jag skulle få smaka rusel.
Mam shall läppa sig kidigt på osätraffon, lyf den

hövallen brukar brunau komma. Starkemman brukar
vara alltid farstur om sällan som förfal i väng. Det

är allra näst fördy som kommer till i väng,
för dena får skryf eller får han gø och hamta
nedi och rukken kl. 5 pia morgonen. Honom kallas man

Marbu.

I dena tiden brukar sei barn skicka brun-
bruns till ochandra. I dessu levo brukar sei rika un bruna
med gul eller röd färg. Sedan kalar sei om röde sei har
fått, om vi har fått his eller karameller. Vi brukar kloda
ut oss och springa omkring i gardarna för det mestar
i en röd mätskjorta med en stor gul mössa.
Så vissdagens åter vi röffor bu ganger.

Mina föräldrar är Gustaf och Anna Zackrisson

Ryggars och mamma har tillämpat dessar seder

si kruv handom. De har lärt sig mig detta av

dessa föräldrar.

Göte Widman

Ryssby.

1960.